

ת"פ 6542/05/17 - מדינת ישראל, המאשימה נגד א.ס.ב., הנאשם

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

ת"פ 6542-05-17 מדינת ישראל נ' ב'

בפני
בעניין: כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל - המאשימה

נגד
א.ס.ב. - הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של תקיפת בת זוג, לסעיף, 379+382(ב) לחוק העונשין התשל"ז 1977.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 8.3.16 בשעה 21:00 או בסמוך לכך תקף הנאשם את המתלוננת בכך שבעודה שוכבת במיטה זרק עליה בגט. הבגט לא פגע בה. בהמשך, במהלך ויכוח, זרק הנאשם על המתלוננת את הנעל שלו, אך לא פגע בה. ביום 5.12.15 תקף הנאשם את המתלוננת בכך שדחף אותה.

הסדר הטיעון

3. ביום 11.9.17 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, יורשע, יופנה לשירות המבחן. המאשימה מתחייבת לאמץ את המלצות התסקיר.

תסקירי שירות המבחן

4. בתסקירו מיום 27.2.18 סקר שירות המבחן באריכות את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם עלה ארצה מאא"א בגיל 24, נשוי ללא ילדים. שירות המבחן תיאר שיחה שנערכה עם המתלוננת. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נושא עימו משקעים קשים מעברו כילד, פיתח תלות באלכוהול וכי תחת השפעת אלכוהול מתנהג באופן תוקפני. שירות המבחן התרשם כי לנאשם יכולת תפקוד גבוהה כשאינו שתוי. שירות המבחן העריך כי ללא טיפול משמעותי בתחום התמכרותו לאלכוהול קיים סיכון גבוה להישנות עבירות, לאור מוטיבציה ונכונות של הנאשם לעבור הליך של גמילה, הופנה הנאשם למרכז גמילה ושירות המבחן המליץ על דחיית הדיון בשלושה חודשים.

5. בתסקיר מיום 2.5.2018 ציין שירות המבחן כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא בהליך הטיפול, וכי חל שיפור משמעותי ביכולת שמפגין להימנע משתיית אלכוהול. שירות המבחן העריך כי פחתו גורמי הסיכון לחזרה על מעשי אלימות. שירות המבחן לא מצא כל ביטוי לפגיעה קונקרטית בנאשם במידה ויורשע ולכן לא מצא כל נימוק להמליץ על ביטול הרשעתו. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה וענישה בדמות מאסר מותנה.

טיעוני הצדדים לעונש

6. בהתאם להסדר שהוצג עתרה המאשימה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם מאסר מותנה, התחייבות וצו מבחן.

7. ב"כ הנאשם ביקש לבטל את הרשעת הנאשם, הפנה לנסיבותיו האישיות כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן, ציין כי הגם שהנאשם בן 42, יכול הרשעה פלילית תחסום ותפגע בעתידו התעסוקתי של הנאשם, בפרט לאור הליך הגמילה שעבר, וההליך הטיפולי שעובר.

8. הנאשם הביע צער על האירוע. ציין שמאז שסיים את הגמילה הוא אדם אחר, אינו נוגע באלכוהול. לדבריו עבד במשך 24 שנים בבניין ורוצה להמשיך בעבודתו בבניין. כרגע אינו מתחייב לעבודה שכן אמור להשתלב במסגרת יום.

דין

מתחם העונש ההולם

9. הנאשם הורשע בעבירות שבוצעו כלפי אותה מתלוננת בתקופת זמן קצרה, מדובר באותה מסכת עבריינית ולפיכך יקבע מתחם עונש הולם אחד לכל האירוע. למעשה בכתב האישום המתוקן יוחסה לנאשם עבירה יחידה של תקיפת בת זוג.

10. **הערכים המוגנים** שנפגעו בעבירה שביצע הנאשם הם זכותו של אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל שלמות גופו, ובפרט זכות של אישה להיות מוגנת מפני אלימות בן זוגה.

על הפגיעה בערכים אלו יפים דברי כב' השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.07) [פורסם בנבו]:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג... גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבת האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע,

תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

11. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא ברף הנמוך, התקיפה התבטאה בכך שהנאשם זרק לעברה של המתלוננת בגט ונעל אשר לא פגעו במתלוננת ובמועד אחר דחף אותה. לא נגרמו חבלות למתלוננת.

12. באשר ל**נסיבות ביצוע העבירות** נתתי דעתי לכך שהעבירות התרחשו בעקבות ויכוח בין הנאשם למתלוננת, לא היה תכנון מוקדם לביצוע העבירות, לא היה תחכום, העבירות לא בוצעו באכזריות רבה או תוך שימוש בנשק קר או חם.

13. בחינת **מדיניות הענישה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד עונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות. כל מקרה בהתאם לנסיבותיו.

ראו בין היתר רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.16) רע"פ 6037/15 **סיימון צדקה נ' מדינת ישראל**, (7.9.2015); רע"פ 3629/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.5.11); רע"פ 8323/12 **שוקרון נ' מדינת ישראל**, רע"פ 9118/12 **פרגין נ' מדינת ישראל** (1.1.13), רע"פ 1631/12 **פדידה נ' מדינת ישראל**, רע"פ 1923/11 **חטיב נ' מדינת ישראל**, רע"פ 6821/08 **מסרי נ' מדינת ישראל**, רע"פ 3152/08 **חמו נ' מדינת ישראל** (23.10.08), רע"פ 7951/10 **ניב נ' מדינת ישראל**, רע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל** (25.6.08), ע"פ (מח' חי') 2350-02-13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (7.11.13); עפ"ג (מח'-מרכז) 33615-05-13 **ע' ב' ד' ג' נגד מדינת ישראל** (מיום 28.7.2013); עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 30868-08-13 **חג'אג' נ' מ"י** (6.10.14), עפ"ג (מח' חיפה) 33154-05-14 **יוסופוב נ' מדינת ישראל** (26.6.14), עפ"ג (מח' מרכז) **טלה נ' מדינת ישראל** (9.12.14), עפ"ג (מח' ים) 46599-01-15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.3.15); עפ"ג (מח'-מרכז) 3328-05-15 **פלוני נגד מדינת ישראל** (6.9.2015); עפ"ג (מח' ים) 57596-05-15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (23.8.15).

קיימים גם מקרים בהם הסתיים ההליך ללא הרשעה: ראו למשל תפ (טבריה) 36160-01-16 - **מדינת ישראל נ' מרים גלאור**.

14. לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לאירוע שבפני נע ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל.

ביטול ההרשעה

15. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין. עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

16. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

17. יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי לא ניתן להורות על ביטול הרשעת הנאשם בדין.

הגם שנסיונות ביצוע העבירות הן ברף הקל, ועל אף שהנאשם נרתם להליך טיפולי, שיתף פעולה באופן מלא וראוי לציון, עדיין, לא עמד הנאשם בנטל המוטל עליו להוכיח כי הרשעה תפגע בשיקומו או כי יגרם לו נזק קונקרטי בעוצמה כזו המצדיק את ביטול ההרשעה.

שירות המבחן אף הוא לא מצא הצדקה להורות על ביטול הרשעתו. שירות המבחן לא הביע כל חשש כי הרשעה תפגע בשיקומו של הנאשם, ולא מצא כל נזק שעלול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעה.

אף בפני לא הוצג כל נזק העלול להיגרם כתוצאה מהרשעה. בוודאי לא נזק קונקרטי שעוצמתו עלולה ליצור פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

וידגש, אין מדובר בבגיר צעיר, אלא בנאשם שהינו בן 43. עובד בבניין. לא נטען ולא הובאה ולו ראשית ראיה לכך שהרשעה עלולה לפגוע בעבודתו בתחום הבניין. בנסיבות אלו, ומבלי להתעלם מההליך הטיפולי המשמעותי שעבר הנאשם, לא מצאתי כי ניתן להורות על ביטול הרשעת הנאשם.

18. לאור כל האמור, הרשעת של הנאשם תיוותר על כנה.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם.

19. במקרה דנן לא קיימים שיקולים המצדיקים סטיה לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם.

20. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

- זקפתי לזכותו את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות בהזדמנות ראשונה.
- זקפתי לזכותו את היותו נעדר הרשעות קודמות.
- לקחתי בחשבון את חלוף הזמן מביצוע העבירות - למעלה משנתיים.
- לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בתסקירי שירות המבחן ובטיעוני ההגנה.
- לקחתי בחשבון את ההליך הטיפולי המשמעותי שעבר הנאשם ואת שיתוף הפעולה עם שירות המבחן.
- לקחתי בחשבון את המלצתו העונשית של שירות המבחן.
- לקחתי בחשבון את שיקולי הרתעת היחיד והרבים בגדרו של המתחם.
- לקחתי בחשבון את עמדתה העונשית של המאשימה אשר עתרה לאימוץ המלצות שירות המבחן.

19. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשם עונשים ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, הוא העונש אליו עתרה המאשימה, בהתאם להסדר שהוצג.

20. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. אני מטילה על הנאשם 3 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור את העבירה שבה הורשע.
- ב. הנני מטילה על הנאשם צו מבחן וזאת למשך שנה. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום. במסגרת המבחן ישולב הנאשם בכל הליך טיפולי ששירות המבחן ימצא לנכון מעת לעת.
- הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו המבחן.
- ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה בה הורשע והכל תוך שנתיים מהיום.
- ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

ככל שקיימים מוצגים - יושמדו בחלוף תקופת הערעור

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ט תמוז תשע"ח, 2 יולי 2018 במעמד הצדדים